

TEA-BULTENO

13^A JARO

JULIO - AŬGUSTO 2010

NUMEROJ 7-8

Libroj utilas por montri al homo, ke liaj ideoj, ŝajne tiom originalaj, neniel fine estas tiaj.

Abraham Lincoln (1809-1865)

Bluĉiela Mongolio

Mongolio. Lando de Hunoj. La mita Ĉinggis-Khaano. Senfino. Ŝamanismo. Nomadoj. Geroj. Ĉevaloj. Prerioj... La nulo kaj la tuto! Kaj super ĉio la bluo de la ĉielo kaj la nepriskribbla ruĝo de la malleviĝanta suno.

Imagoj kaj fantazio intermiksiĝas, iel oni klopodas ne lasi sin influi de tio spektita televide aŭ legita en libroj: mem oni deziras

sperti, mem tuŝi per mano, mem oni volas droni en la senfino por povi fine aserti, ke, iel kaj iom, oni sukcesis aliri al pasinteco kaj estanteco de mongoloj!

La rigardo flugas foren, ĉiam pli foren, sed tiu foro ne havas limojn. Vi staras, rigardas ĉirkaŭen, ĉirkaŭi vi mem vi turniĝas, 360-grade, kaj... verdo, montetoj, rokoj, herboj, padoj... Tie malproksime aro da galopantaj ĉevaloj... Kies ili estas? Nenies! Liberaj ili kuras laŭ la ventoblovoj, malaperas, sed kien? La prerio estas senfina, la okuloj, ne al kutimitaj al tiuj distancoj, ne plu kapablas sekvi ilin... Kaj jen, el nenio, aperas en ĉielo aglo, blankkapa: per malrapidaj, silentaj rondiroj laŭ la fluo de la vento ĝi sekvas ion — ĉu muson, ĉu birdon? - tien, tien al la malproksimo.

Sablo, dunoj, etaj spuroj fosetas la flavetan surfacon... Jen truo, pli granda, tiu, pli malgranda... Kiu tie sin kaŝas? Herboj, altaj, sekaj, malmole dornaj... floroj flavaj, ruĝaj, bluaj buntigas la ondumantajn montetojn. Kranio, pure blanka, ĉirkaŭe kelkaj ostoj: restaĵoj de mortinta ĉevalo. Vivo kaj morto harmonie kunestas en la grandioza naturo: tia vido donas ne impreson malagrablan, tio estas nura aspekto de la normalo, de tio kio normalas en la vivo de ĉiu kreitaĵo.

Ovoo sur altaĵeto: kio ĝi estas? Kion ĝi signifas? Ofero al la diaĵoj: ankaŭ vi sekvu la riton. Ĉirkaŭiru ĝin trifoje, laŭ la horloĝmontrila direkto, esprimu deziron, surmetu plian ŝtonon aŭ bluan skarpon, simbolon de la ĉielo... Ĉu aspekto de ŝamanismo aŭ de budhismo? Oni ne komprenas entute, tamen tiuj tumuloj, konkretaj atestoj de religio de mongoloj, ĉiam naskas senton tre respektaman.

Ĉiam pli foren, laŭ pasejoj apenaŭ rimarkeblaj, sekvante la spurojn de nomadaj ĉaroj, tra irante fundon de senkvaj riveroj: atentu, kavaĵoj, ĉu renversiĝos la aŭto? Ne timu: sperta ŝoforo tre bone konas tiun grundon, estu certa ke oni atingos la celon en gloro!

Piede de monteto, blankaj geroj: unu, du, ne tiom pli. Kaj apude, la ferĉevalo, la motorciklo, aŭ japan-fabrika ĵipo; malantaŭe, kamelo. Arego da ŝafoj paŝtas trankvile, zorge kontrolita de juna ĉeval-rajdanto. Fojfoje, subite, transiro de la spurvojo: atentu la ŝafidojn, ili ankoraŭ ne scias kiom danĝeraj povas esti aŭtomobiloj!

Suno, arda suno bruligas haŭton kaj kapon. Kie ombro? Nenie! Kiel sin ŝirmi? Ne eblas! Tamen, kuraĝe antaŭen! Mi nepre volas supreniri la monteton, ĝi estas sufiĉe malproksima, certe tie mi trovos la ... finon! Ĉapo malhelpas kompletan „sekiĝon“ de la cerbo, ankoraŭ bone mi sukcesas rezoni: do, ek tien, supren! Leporo subite aperas kaj subite malaperas en iun kaŝejon. Verda estas la deklivo, sed ne pro herboj: verdokoloraj la ŝtonoj, tajlitaj kiel kristaloj, kubo-, prismo-formaj: mirindaj! Spirado iom pli rapida, ekmarŝo iom pli hasta, baldaŭ la pinto! Ne, ne estas la fino, alia pinto iom pli fora! Ek al tiu! Ankoraŭ unu alia, kaj alia, kaj alia: senfine. Kaj mi rigardas horizonten, kie montetoj ondumadas unu post la alia, en plej diversnancaj koloroj de la grizo, kio denove atentigas ke la foro estas senfina.

Kaoso, daŭra fajfado de policanoj, hupado senfina de ŝoforoj (jes, ankaŭ tio senfina!), dekoj kaj dekoj da veturiloj marŝas senhalte unu post la alia. Transiri straton por piediranto estas kiel defii la sorton: aŭ tute sendifekte oni atingos la vid-alvidan trotuaron aŭ ... oni rezignu kaj atendu almenaŭ noktomezon por reiri al tranoktejo. Surprizas, kiel oni tuj adaptiĝas al la lokaj cirkonstancoj, kaj post unua-, dua-, tria-foja hezitemo oni eklernas la lecionon, kaj, imitante la lokanojn, kuraĝas zigzagi inter unu aŭto kaj la alia, por fine saviĝi de aŭtomobila surtretiĝo.

Moderno, malmoderno, novklasikstilaj palacoj, ruĝaj, ruĝetaj, lazuraj, verdetaj, duonkonstruitaj nubskrapuloj, betono, skafaldoj, lignaj domoj, blanka geedziĝa palaco, la templo de Choijin-lamao, vitro-spegula blua konstruaĵo velo-forma, vastega placo kaj jen li, Li, la heroo, la mita heroo: Ĉinggis-Khaano. La marmora scenejo Lin ĉirkaŭanta perfekte taŭgas: imponas la bronza statuo, kiu sentigas la gravecon de lia superrega rolo en la

historio de Mongolio. Ĉeflanke la filoj *Ŭgedei* kaj *Kublai*, pli antaŭe gardas la enirejon al la monumento du famaj militistoj, *Boruchu* kaj *Mukhlai*. Tiu loko estas la kerno de Ulan-Batoro: tie okazis (kaj okazas) multaj gravaj eventoj: revoluciaj, politikaj, ceremoniaj, paradaj kaj eĉ koncertaj.

Varmega suno daŭre bruligas onin: nepras trovi ŝirmejon, kie trinki ion kaj ankaŭ manĝi por reakiri la perditan energion. Ne malfacilas trovi ĝin, nur malfacilas la elekton: jen tiu, tute tipa, simpla sed la fakto ke tie sidas multaj lokanoj, sugestas ke certe estas la perfekta loko kie bonguste manĝi (almenaŭ laŭ nia okcidenta pensmaniero!). Jam sidi en freŝeta medio kaj sensojfiĝi per „Chinggis“-biero, pli komfortigas kaj do, oni kuraĝas alpaŝi al dua malfacilo: legado de la menuo en cirila alfabeto! *Skŭlte khool, buuz, khuushuur, tsuivan, khuurag...* je fermitaj okuloj mi metas mian fingron tie... elekto farita! Je nia sano, ni tostu per freŝa biero kaj manĝu apetite kion mongoloj jam de jarcentoj frandeme manĝas!

Kiom malproksima la teatro! Ni iru taksie, troas la distanco kaj tiu varma suno, kiu tamen, matene aŭ vespere, kapablas doni tiel grandajn emociojn, farbante la ĉielon per revigaj koloroj, jam elkuiris nin. Kia spektaklo! Aŭskultado de muziko kaj kanto, tiu fama gorĝa kanto, *khŭŭmii*: sentoj plej

diversaj eksplodas en la interno, oni eksentas artfajraĵojn en sia memo, oni ekemas plori pro la intensa emocio onin kaptanta. Kia muziko! Ĝi elvokas galopadon de ĉevaloj en la vasta senfino... Daŭre revenas tiu sento pri senfino, senfino kiu liberigas vin el ĉiuj ĉenoj, vi eksentas vivi libere, vi ŝvebas en la ĉielo, en la nuboj, tra tiuj nepriskribeblaj koloroj de sunleviĝo, tra l' ruĝo-oranĝo de la astra malapero malantaŭ la horizonto, transportata de tiuj magiaj kanto kaj muziko ...

Vasteco, senfino, senlimaj horizontoj, verdo de la montetoj, flavo de la dunoj, bluo de la ĉielo, agloj, falkoj, ĉevaloj, ŝafoj, kaproj, kameloj, vizaĝoj skulptitaj, bronzaj, sun-brunigitaj, okuloj gajaj, buŝoj ridetantaj - intensaj emocioj plenigas la koron kaj la menson, emocioj neniam antaŭe spertitaj. Ĉio ĉi, kaj ankoraŭ multo pli, kion bedaŭrinde malfacilas surpaperigi, estis kaj estas por mi Mongolio, la tero de la blua ĉielo, la lando de prerioj kaj dezertoj, la teritorio de Hunoj kaj Ĉinggis-Khaano, la hejmo de la mongoloj, kiuj vivas en la nuntempo fieraj pri propraj historio, lingvo, muziko, kostumoj kaj vivstilo, kiuj konservas ame siajn de antaŭ jarcentoj tradiciojn, akceptante samtempe la modernon kaj ties neeviteblajn transformigojn, sen forgesi pri la graveco daŭre gardi la grandajn valorojn de sia antikva kulturo.

Elda Doerfler

6^a Azia Kongreso de Esperanto en Ulanbatoro 19-23 julio 2010

“Bonvenon en Mongolio, karaj samideaninoj!” Ridetoj, delikataj manpremoj, tute gajaj vizaĝoj, malgraŭ la horo! Ni alvenis je la 6^a kaj 45 minutoj matene, kun pli ol unu horo de malfruo, lacaj, iom nervozaj kaj malpaciencaj (okcidenteca sinteno!). La mongola grupeto, kiu certe ellitiĝis je la 4^a matene, por atingi ĝustatempe la flughavenon kaj akcepti nin, elmontris nenian maltrankvilon, nur grandan ĝojon nin renkonti. Tio tuj helpis nin forgesi la streĉon de longa vojaĝo. Jen alvenis aliaj, ĉiuj eŭropanoj, kaj niaj gastigantoj akompanis nin per aŭtobuseto al la hoteloj. Nun, ĉio en ordo: depono de valizoj, ioma dormetado kaj denova renkontiĝo kun lokanoj, kiuj malgraŭ siaj, certe multegaj, zorgoj pro prikongresa aranĝo, sin metis je nia dispono por nin helpi en niaj unuaj rilatoj kun fremda lando. Tamen ne per kongreso komenciĝis nia aventuro en Mongolio sed per tri-taga ekskurso al la antikva ĉefurbo Ĥaraĥorum, al budhista templo Erdenezuu, al Nacia Parko Ĥustaj, sed pri ĉio ĉi vi aŭdos kaj vidos en septembro, ĉe TEA-sidejo, dum vendredaj vesperoj dediĉitaj al Mongolio.

La kongreso okazis en la prestiĝa Hotelo Ĉinggis-Khaano. Kiel ĝi estis? Ne sukcesa, sed sukcesega! Aliĝis entute 254 personoj el 33 landoj kaj efektive ĉeestis 215 el 27. Do, alta nombro da partoprenantoj. En salono de hotelo okazis la Interkona Vespero: abundis varieco de koloroj, gajeco de vizaĝoj, interŝanĝo de salutoj kaj unuafajaj sinprezentadoj. Jes, vi komentas, kiel kutime... Ne, laŭ mi ne estis kiel kutime: en tiu etoso estis io speciala kio spicis la tutan kunestadon: ĉu jam ŝamano uzis sian povon spiritan, por ke homoj, ventintaj el plej diversaj mondopartoj, transiru siajn internajn limiĝojn, malkatenu siajn subkonsciajn ĉenojn, kaj estu nur homo inter homoj, malfermita al aliuloj, preta ĉiun ajn akcepti kaj kompreni, aŭ ĉu simple temas, ke finfine ni estis inter esperantistoj en Azia Esperantujo? Kiel ajn, vere ĝinda tiu vespero.

Dimanĉon matene, la 20^{an}, oficiala malfermo de la kongreso per saluto de la prezidanto Lee Jung-Kee, sekva de bondezira saluto de la ĉefministro de Mongolio, legita de anstataŭanto. UEA-estrarano Hori Yasuo preparolis la kongresan temon “Azia harmoniigo per Esperanto”, post kio sinsekvis salute landaj reprezentantoj, inter kiuj ankaŭ Edvige, kiu, nome de TEA, transdonis al la reprezentanto de la ĉefministro libron, verkon de d-ro Colleoni, eksa honorkonsulo de Mongolio en Triesto, en kiu estas priskribitaj la rilatoj komercaj kaj kulturaj inter nia urbo kaj Mongolio. Post tio, komuna foto sur la hotela ŝtuparo, apud kelkmetra afiŝego reklamanta dulingve nian kongreson, sub la flirtantaj flagoj mongola kaj esperanta: bonega fino de tre ĉarma malferma ceremonio.

Tre varia la programo disvolviĝanta en la sekvaj tagoj, eĉ tro da diversaj eroj, malfacilis la elekto. Mi aŭskultis la prelegon “Rememore de Lee Chong-Yeong”, la korea esperantisto, prezidanto de UEA en 1995-1998, kiu aparte distingiĝis kiel dinamika kaj iniciatema gvidanto. Inter alie li iniciatis la unua Nitobesimpozion kaj la Manifeston de Praga. Pro siaj elstaraj meritoj en la esperanto-agado li estis elektita Honora Membro de UEA. Krom prezenti lian tutan vivon, la preleganto donis la eblon al publiko aldoni kelkajn me-

morigajn vortojn pri tiu elstara personeco de la Azia kaj tutmonda Esperanto-movado, kio vere kortuŝis la ĉeestantaron. Oni ne povis ne ĉeesti la prezentojn pri "Historio de Mongolio", "Mongola Arto kaj Kulturo", "Esperanto-movado en Mongolio" kaj "Rinchen kaj Dogsuren", la esperanto-pioniroj kaj ĉefaj aktivuloj en Ulanbatoro: danke al tiuj eblis konatiĝi pli profunde kun lokaj kulturo kaj esperantismo. Kompreneble, mi vizitis ankaŭ kurson, la kurson "mongole eksprese", sed miaj lernorezultoj estis sub nulo: mi plene fiaskis kaj rezignis pri alparolado mongole kaj daŭrigis esperante. Emociigaj, impresaj, kortuŝaj, ĉiuj spektakloj prezentitaj. Dum la Nacia Vespero, okazinta en la Armea teatro, fare de ensemblo apartenanta al la mongola armeo, oni plene ĝuis la multfacetajn kaj mirindajn aspektojn de muzika, danca kaj kanta artaĵoj. Aparte fascina la spektaklo, proponita la postan vesperon de grupo de geknaboj, devenantaj de malriĉa kvartalo, kiuj estas vartataj kaj gvidataj de bonfaruloj: kvinjarulo ĝis, pli-malpli, dekvarjaruloj, prezentiĝis korse, dance kaj kante. Vere ne eblas trovi taŭgajn vortojn por propraj sentoj: temis pri etaj sed grandaj artistoj, kiuj kun ĝojo kaj per tiu entuziasma ardo, kiun nur junuloj povas havi, esprimis sursceneje sian fieron esti mongoloj. Kaj fine, Internacia Vespero: pli ol dudek partoprenantoj paradis elmontrante la buntan variecon de siaj kulturoj per naciaj kostumoj, per ludado de pluraj, eĉ ne tiom konataj, instrumentoj, per dancoj, kantoj ktp. Spektaklo inda je prezento dum UK.

Finiĝis la kongreso merkredon la 23^{an} per bela ceremonio, dum kiu salutis la kongresanojn la nova prezidanto de KAEM, prof-ro Sasaki Teruhiro el Japanio. Aplauĉdegoj tondris en la salono kiam LKK-anoj paradis antaŭ la podio. La adiaŭo longe daŭris, ĉar partoprenantoj ne emis forlasi la salomon, kaj multaj deziris atesti sian kontentecon per laŭdaj vortoj direktataj al ĉiuj organizantoj. Ne unuafoje mi ĉeestis Azian Kongreson. En 1999 mi partoprenis en Hanojo, Vjetnamio, la 2^{an}, kaj ankoraŭ nun la memoroj estas tre vivaj kaj freŝaj pro tiu eksterordinara sperto. Mi kredas, ke la samo okazos ankaŭ ĉifoje, se arteriosklerozo ne malhelpos la daŭran rememoron pri la mirindaj travivaĵoj pasigitaj en la bluĉiela Mongolio. Kion konklude diri: dankon al vi, mongoloj, pro via gastamo kaj gastemo, pro via firma engaĝiĝo en via agado poresperanta en cirkonstancoj certe ne facilaj, pro la bonega organizado de ĉi kongreso, kaj grandan dankon al vi, Esperanto, kiu donis al mi la eblon eniĝi en senkompare fascinan medion, konatiĝi kun diverslandaj homoj kaj aparte kun azianoj, kompreni kulturojn tute diferencajn de la miaj kaj ĉefe ilin akcepti kaj kundividi: kaj tio ĉi estas riĉaĵo, kiun neniu, iam ajn, sukcesos forpreni de mi!

Elda

Unika ZEO sub la maro!

La plej okcidenta parto de duoninsulo Krimeo - duoninsulo Tarhankut - estas unika loko de belegaj golfetoj, kie la fundo estas travidebla je 12 metroj. Tie estas subakva muzeo. Komence de la "rekonstrua periodo" en Sovetunio oni ofte forĵetadis bustojn de bolŝevikoj. Subakvistoj aranĝis tie en la maro "aleon de bolŝevikoj", poste aleon de eminentaj personoj kaj rezulte aperis unika subakva muzeo.

En la jaro 2008 ĝuste apud tiu loko okazis ukrainiarusia E-renkontiĝo **IET-1** (*Internaciaj Esperantaj Tagnoktoj*), kiun partoprenis ĉ. 180 esperantistoj. Dum la renkontiĝo la partoprenantoj solene inaŭguris Esperanto-Aleon, en kiu la unuaj bustoj estis tiu de Zamenhof kaj la fama blinda esperantisto, vojaĝanto, verkisto Vasilij Eroŝenko. La 20-kilogramajn, 45-centimetrajn bustojn kreis konata skulptisto Sergej Fjodorov.

Ĉi-jare komence de julio en la sama loko okazos **IET-2**, dum kiu en la Esperanto-aleo aperos tria busto - de fama Esperanto-pioniro, svedo Valdemar Langlet: unua E-vojaĝanto, unua prezidanto de Sveda E-Federacio, redaktoro de la dua E-gazeto "Lingvo Internacia", fondinto de la dua E-klubo en la mondo kaj ... parulo de la unua internacia esperantista geedziĝo. Ne preterlasu eblecon partopreni **IET-2**. Pliajn informojn dezirantoj povas trovi ĉe <http://esperanto.net/iet2010>

Informis: Jefim Zajdman jefim_z@mail.ru
Fonto: Ret-eventoj

Ne ekzistas limoj. Nek por pensoj, nek por sentoj. Nur timo estigas la limojn.
(Ingmar Bergmann, sveda reĝisoro, 1918-2007)

Alia sukceso de la itala komiksarto parolas Esperanton: **Lupo Alberto**, de la grava Silver.

La plej fama helblua lupo en la mondo, lia amrilato kun la kokino Marta, lia amikeco kun Henriko La Talpo kaj ĉiuj batoj kiujn li ricevas el la hundo Moseo... la unuaj bildstrioj, kaj la plej bonaj kaj amuzaj vinjetoj, ĉiuj grupigitaj en unu komikslibreto. Eldonita de Edistudio, IEJ kaj la Torina Esperanto Centro jen nova, mirinda ĉefverko, kontraŭ nur 7,5 eŭroj (send-kostoj ne inkluzivitaj).

144 paĝoj, enhavo blanka-nigra, kolora kovrilo.

La libro estas aĉetebla ĉe: IEJ - iej.esperanto.it;
CET - www.arpnet.it/esper;
Edistudio - www.edistudio.it

Laste trovi taj!

La maldekstra karto, eldonita en Anglujo, estis sendita la 29^{an} de decembro 1911 al s-ro A. Trotin, en La Rochelle, Francujo, de s-ro G. E. Wright, el Gateshead: temis pri interŝanĝo de bondeziroj okaze de la Nova Jaro.

La dekstra estis desegnita de s-ro L. Houriet, La Chaux-de-Fonds, Svisujo, kaj eldonita probable en 1912^a jaro. Sur la malantaŭa flanko, "Poŝta karto" kaj, trilingve (esperante, france kaj germane), "ESPERANTO, Lingvo internacia helpanta".

La tre signifoplenaj bildoj elvokas alitempecon.

Ĉu iu scias ion pri la supre indikitaj esperantistoj, kiuj interkorespondis antaŭ preskaŭ 100 jaroj?

June, Sune, Kune ... kaj malmultekoste

Kio??? Ĉu vere? Jes, temas pri la 77^a Itala Esperanto-kongreso! Kiam? De la 21^a ĝis la 28^a de aŭgusto. Kie? En Linjano Orsabla, la bela kaj fama feriloko (*Lignano Sabbiadoro*) mezvoje inter Venecio kaj Triesto, marborde en la laguno de Linjano-Grado. Kial? Por pasigi semajnon ĉe la belega Adriatika maro, por lerni kiel instrui esperanton, por ĝui la belon de nordorienta Italujo per ekskursoj al Venecio kaj Triesto (ĵaŭdon la 26^{an}!), por danci en amika rondo kun homoj el la tuta mondo, por kleriĝi dank' al prelegoj de elstaraj oratoroj, por aŭskulti koncertojn de famaj kantistoj kiaj JoMo, Mikaelo Bronŝtejn, Irena Urbanska, Amir Espo-Despo, Georgo Handzlik, Ĵomart Nataŝa kaj Carina ... Pluajn detalojn rigardu en la kongresa paĝaro: <http://italakongreso.esperantoitalia.it/>, kaj apartan atenton dediĉu al la vere riĉa kaj interese programo kaj ... tuj aliĝu, por ne maltrafi ĉi unikan ŝancon!

Kastelo Greziljono preparis interesan someron

Kastelo Greziljono plu evoluis kaj preparis interesan someron. La nova komitatanaro celas malfermi la kastelon al publikaj instancoj, ĉar la nuraj e-istoj ne povas vivteni ĝin.

Tamen la kastelo (Kulturdomo de Esperanto) estos je servo ĉefe de la esperantista komunumo.

Kun siaj 55 litoj kaj granda kampadejo, ĝi ŝatus gastigi ankaŭ viajn Esperanto-aranĝojn. Sed tamen nun plej gravas alvenigi gastojn kaj lernantojn, tial 25 volontuloj engaĝiĝis por proponi al esperantistaro kaj komencantaro riĉan programon dum kvar plenaj semajnoj inter la 17^a de julio kaj 14^a de aŭgusto. Ĝi inkluzivas kursojn je tri niveloj kaj allogajn aktivajn pri arto, sporto, scienco.

Detalojn serĉu en la jenaj tt-ejoj

Programo: <http://gresillon.org/spip.php?rubrique8>
Instruantoj: <http://gresillon.org/spip.php?article45>;
Animantoj: <http://gresillon.org/spip.php?article46>

Pluajn informojn petu al Bert Schumann,
bert.schumann@gmail.com

17-24 julio 2010

Semajno de astronomio, dancoj/kantoj kaj Tajĝiĉjŭano – prizorgantoj Christophe Chazarein (Francujo); Jean-Luc Kristos (Francujo); Aurora Bute (Rumanujo); Georgo Handzlik (Polujo); Tomasz Chmielik (Polujo) Jean-Luc Kristos (Francujo); Claude Bensimon (Francujo)

24-31 julio 2010

Semajno de muziko, spektaklo, kantoj/dancoj kaj tradukoj

31 julio-07 aŭgusto 2010

Semajno de teatro, muziko, bindado kaj brazilaj dancoj - Thierry Saladin (Francujo); Georgo Handzlik (Polujo); Tomasz Chmielik (Polujo); Caroline Mauboussin (Francujo); Eida Messias Lima (Brazilo); Nina Korĵenevskaja (Rusujo); François Lo Jacomo (Francujo)

2010 aŭgusto 07-14

Semajno de muziko, spektaklo kaj lingva ludo
Evgeni Georgiev (Bulgarujo); Nina Korĵenevskaja (Rusujo); François Lo Jacomo (Francujo); G. Handzlik (Polujo); François Lo Jacomo (Francujo); Georgo Handzlik (Polujo); Lorenzo Tomezzoli (Italujo).

Plena Verkaro de Zamenhof fariĝis malmultekosta! Temas pri la plej granda eldonprojekto en la historio de Esperanto. Ludovikito (Ito Kanzi, 1918-2005) laboris super ĝi pli ol tri jardekojn, eldonante 56 volumojn kun originalaj kaj tradukitaj verkoj de L.L. Zamenhof, korespondaĵoj k.a. dokumentoj. Kelkaj volumoj jam elĉerpiĝis kaj kelkaj ne estis eldonitaj. Kunlabore kun Libroteko Tokio kaj Esperantic Studies Foundation, la Libroservo de UEA transprenis plejparton de la restantaj stokoj kaj draste malaltigis preskaŭ ĉiujn prezojn. La novaj prezoj troveblas en la reta katalogo de UEA, <http://katalogo.uea.org> kaj anonco pri ili aperas en la julia-aŭgusta numero de la revuo "Esperanto". *laŭ Gazetaraj Komunikoj de UEA, n-ro 385.*

KONKURSO PRI KANTO EN INTERNACIA LINGVO ESPERANTO

Limdato: 30 septembro 2010

PREMIO: VIOLONO FARITA DE LUCA PRIMON, FAMA LIUTISTO EL TRENTO

D-ro Enzo Postal, el Arco (Trento), lanĉas konkurson pri kanto kun teksto en la internacia lingvo esperanto kaj originala muziko, dancebla, gaja, daŭranta du minutojn kaj dediĉita al temoj kiaj justeco, frateco kaj tiuj valoroj specifaj enestantaj en tiu ĉi lingvo.

La kanton (tekston kaj muzikon) oni sendu ene de la supreindikita dato al postalenzo@alice.it, aŭ al la sekva adreso: Dott. Enzo Postal Via S. Martino, 13 38062 - Arco (TN)

*Pliaj informoj : Tel. 333 9064567 - 349 8610135 - postalenzo@alice.it
Speciala komisiono, konsistanta el: Enzo Postal, Luca Primon, Ginetta Miorelli,
Eugenia Railianu, Cosimo Colazzo, prijuĝos la alvenontajn verkojn
kaj — laŭ nepriapelaciebla takso — anoncos la gajninton.*

Kial tiu ĉi premio?

D-ro Enzo Postal, eĉ se ne konanta la internacian lingvon esperanto, elmontris ekde ĉiam plej grandan estimon kaj fidon al tiu ĉi lingvo, ĉefe pro ties taŭgeco unuigi la popolojn pere de komuna lingvo.

Entuziasme, li kunigis ĉirkaŭ si plurajn personojn, subtenantajn liajn multajn iniciatojn, kiuj favoradas la diskonigadon kaj vastigadon de la internacia lingvo esperanto. Ankaŭ la muziko mem estas tre grava komuniklingvaĵo, kaj do pro tio naskiĝis tiu ĉi projekto, kun la celo kunligi muzikon kun esperanto, ambaŭ samnivelajn, kaj premii per valora kaj prestiĝa instrumento la gajnonton de ĉi eksterordinara konkurso.

Varmkoran bondeziron al ĉiuj konkurantoj: gajnu la kanto plej bela kaj plej proksima al la idealoj de ĉi lingvo kiu dezirus esti "la dua lingvo por ĉiuj".

La "Juda Patrino" estas unu el la ĝenroj de la juda humuro, ĉefe en Usono. Ŝi estas freneze fidela al siaj infanoj, ege zorgema kaj amanta (tro!), dediĉas sian vivon al ili kaj ekde la naskiĝo jam planas ke ili fariĝu doktoroj...

Sed samtempe ŝi furiozigas ilin per siaj troigaj postuloj, granda obstineco kaj alkroĉiĝemo. Ŝia amo estas sufoka kaj enkateniga kaj ŝi nepre devas daŭre regi la fil(in)on ĝis la morto...

Juda patrino en Barato (Hinduĵo)

Sinjorino Shapiro el Nov-Jorko decidis vojaĝi al Barato (Hinduĵo) por viziti la hinduisman Grandsaĝulon. Ŝi informis siajn geamikojn pri ĉi tiu ideo kaj ili ĉiuj diris, ke ŝi estas freneza.

"Kial vi volas iri tiel malproksimen, al tiel varma lando?", ili diris.

Sed ŝi kompreneble ne atentis ilin kaj telefonis al sia vojaĝ-agento por aranĝi la vojaĝon. Ankaŭ li diris al ŝi la samon, sed kompreneble ŝi ne atentis lin. Kiam post kelkaj tagoj la taksisto kondukis ŝin

al la flughaveno, ŝi rakontis al li kien ŝi estas flugonta. Tiam li diris al ŝi, ke ŝi estas freneza.

Post kiam la aeroplano alteriĝis en Barato, ŝi diris al la loka taksisto, ke ŝi volas iri al la plej alta monto en Barato, por viziti la hinduisman Grandsaĝulon. Li tuj diris al ŝi ke ŝi estas freneza kaj ke krom tio, la veturkosto estas tre, tre alta. Ŝi diris al li, ke tio ne gravas kaj ke ŝi nur volas paroli al la hinduisma Grandsaĝulo. Li do alkondukis ŝin tien.

Ĉe la piedo de la monteĝo staris multaj homoj. Ili ĉiuj volis paroli kun la Grandsaĝulo.

Unu homo tie diris al ŝi, ke ŝi devos piediri tri tagojn por atingi la montopinton, kie sidas la Grandsaĝulo. Li aldonis, ke kiam ŝi vidos lin, ŝi rajtos diri al li nur unu frazon. "Nu, mi ekpiediros!", ŝi respondis.

Finfine ŝi atingis la pinton kaj venis al la ejo de la relegia gvidanto. Kiam ili estis solaj en la ĉambro, li demandis ŝin: "Nu, kion vi volas diri al mi?"

Tiam respondis ŝi: "Mojŝe, aŭskultu min, vian paŝon. Revenu jam hejmen!"

Listo de Amantoj de judaj humuraĵoj

Fermo de la asocia sidejo: ĝis la 3^a de septembro!

- Aktiveco en TEA-sidejo ree komenciĝos **vendredon la 3^{an} de septembro**: kune ni programos la estontajn agadojn. Unualoke, ni komencos propagandi kursojn, jam nun oni povas anonci ke startos unuagrada kurso en oktobro; due, oni devos prepari la panelojn por la ekspozicio pri desegnaĵoj de infanoj, dum Kristnaska periodo. Sed ne nur laboroj: vi havos eblon partopreni en la vendredaj programoj, dum kiuj estos prezentitaj Mongolio kaj la 6^a Azia Esperanto-Kongreso en Ulanbatoro, diversaj prelegoj pri historio kaj kulturo, kaj esperanto-movado en tiu fascina lando. Se estos interesatoj, estas intenco daŭrigi la konversacian, progresigan kurson, dum la posttagmezaj mardoj kaj ankaŭ daŭre ni proponos vizitojn de muzeoj aŭ aliajn vidindaĵojn en Triesto kaj ekskursojn en la karsta teritorio. Kaj ankoraŭ aliaj surprizoj estas antaŭviditaj. Do, ĝis la revido je la 3^a de septembro kaj bonan somerumadon al vi!

Lingvo ne estas tegaĵo de penso, lingvo estas la penso mem.

La plej altgrada heroeco, por homo kiel por popolo, estas kapablo alfronti ridindecon.

Miguel de Unamuno (1864–1936)

BULTENO de TRIESTA ESPERANTO-ASOCIO
Redaktanto: Elda DOERFLER - testudo.ts@gmail.com
Sidejo: Via del Coroneo 15 - Trieste - marĉe 17-19; vendrede 19-21
Tel: (+39) 366 1720440 - 040 350093; 339 2226936
Ret: esperantotrieste@yahoo.it; nored@tiscalinet.it
Grupa ttt-ejo: it.groups.yahoo.com/group/Associazioneesperantistatristiana
Poŝta adreso: Via del Coroneo 15 - IT-34133 Trieste - Italia
Poŝtĉekkonto N° 10834349

TRIESTA ESPERANTO-ASOCIO lanĉas la 4^{an} Internacian Konkurson - jaro 2010 pri la temo: **Kristnaska Poezio**

Estas invitataj partopreni geknaboj el la tuta mondo, kun aĝo de 6 ĝis 14 jaroj, kiuj sendu, ĝis la **15^a de novembro 2010**, siajn verkojn al la jena adreso:

**TRIESTA ESPERANTO-ASOCIO
Via del Coroneo 15—IT-34133 TRIESTE—Italia**

Oni rajtas kontribui pri la supre indikita temo, per unu aŭ pli da faritaĵoj laŭ la kategorio:

Kat. 1) Desegnaĵo (ekz: "kiel mi imagas tiun tradician feston", "la Kristnaska Kribo", "familia festo");

Kat. 2) Rakonto aŭ poeziaĵo, maksimume unu A4-formata folio (ekz: kiamaniere oni festas ĝin familie, pensoj pri tiu kristana festo, pri kristnaskaj tradicioj en propra lando, regiono, urbo; malgranda rakonto aŭ poeziaĵo pri kribo, pri la naskiĝo de Jesuo, kristnaska fabelo, ...);

Kat. 3) Manfaritaĵo (el gipso, ligno, metalo aŭ papero, aŭ el iu ajn alia materialo).

La ĵurio atribuos al **Kat. 2)** aldonajn 5 poentojn por favori la partoprenon en tiu ĉi branĉo. La "rakonto" aŭ "poeziaĵo" estu en la internacia lingvo esperanto kaj en la gepatra lingvo de la aŭtoro, kaj ĉiuj aliaj faritaĵoj estu akompanataj de frazo aŭ komentario en ambaŭ lingvoj.

Por ĉiu verko estu ankaŭ indikitaj:

- * persona kaj familia nomoj;
- * malgranda foto de la aŭtor/in/o;
- * aĝo;
- * lernejo kaj klaso;
- * poŝta adreso.

Ĉiuj konkursaĵoj prezentiĝos al publiko dum la kristnaska periodo 2010. La vizitontoj donos poentojn al la plej bona verko el la tri kategorioj, kaj tiuj ĉi aldoniĝos al la poentoj de la ĵurio.

Oni anoncos la premiitojn, laŭ kategorio kaj aĝo (de 6 ĝis 8 jaroj [A]; de 9 ĝis 11 jaroj [B]; de 12 ĝis 14 jaroj [C]) enkadre de publika ceremonio en Trieste.

Por kromaj detaloj/informoj:

noredv@tele2.it aŭ testudo.ts@gmail.it

Karstaj Tagoj

Triestaj Tagoj

En kiu ajn momento de la jaro ni organizas, ekde 2 ĝis 5 tagoj, restadojn en Triesto kaj ties provinco, por grupoj de minimume 4 personoj ĝis 15, por familioj kun infanoj, por junuloj kaj plenkreskuloj. Ni ofertas "turisman kompletan", inkluzivantan ĉiujn kostojn de tranoktoj, manĝoj, transportoj, enirbiletoj al muzeoj... Petu informojn poŝte al Triesta Esperanto-Asocio, Via Coroneo 15, It-34133 Trieste, Italio aŭ rete al:

tea.esperantotrieste@yahoo.it ; nored@tiscalinet.it

Vizitu nian ttt-ejon: www.esperantotrieste.it

Itineroj en la triesta provinco: la Karsto

Esplorado de la altebenaĵo:

- Fortikaĵo de Monrupino
- Val Rosandra
- La grotoj
- La Karsta domo
- La pravilaĵoj
- Botanika Ĝardeno "La Carsiana" ...

La Kasteloj

- * Kastelo Sankta Justo
- * Kastelo Miramare
- * Kastelo en Duino
- * Kastelo en Muggia

Kion alian viziti en la urbo?

Itineroj tra la urbo

Itinero Arkitektura, rigardante la triestajn pala-cojn, Neoklasikajn, Florstilajn ...

Itinero Religia por konatiĝi kun la diverseco reprezentata de la Preĝejoj: katolikaj, serbo-ortodoksa, greko-ortodoksa, evangelia, hebrea, protestanta ...

Itinero Literatura: sekvante la spurojn de James Joyce ...

Diru viajn preferojn kaj ni organizos!

Muzeojn!

Muzeo Revoltella kaj galerio pri moderna arto; Muzeo Sartorio, kolekto de artaĵoj de tiu fama mecenata familio; Muzeo Mompurgo, loĝejo de Familio, el la 2^a duono de 1800; Teatra Muzeo "C. Schmidl"; Muzeo pri Orienta Arto; Muzeo pri Historio kaj Arto... kaj multaj aliaj!